

Icebreaker

KEĎ SA ĽADY LÁMU

HANNAH GRACE

„Horúca chémia, vzrušujúce vtípkovanie a romantika, do ktorej sa zamilujete.“

ELENA ARMAS, bestsellerová autorka Španielskeho l'úbostného podvodu

HANNAH GRACE

Icebreaker
KEĎ SA ĽADY LÁMU

MAPLE HILLS 1

Pandora
www.vydarafidivopandora.sk

2023

Ziadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek elektronickými, alebo mechanickými prostriedkami, vrátane systémov na ukladanie a vyhľadávanie informácií, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa, s výnimkou použitia krátkych citácií na účely recenzie knihy.

Kniha je beletristické dielo. Postavy a udalosti v tejto knihe sú vymyslené. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, je čisto náhodná a nie je zámerom autora.

Táto kniha je určená pre publikum staršie ako 18 rokov.

*Sprevodcu upozornením na obsah nájdete na adrese:
www.hannahgrace.co.uk.*

Copyright © 2022 by Hannah Grace

All rights reserved

Translation © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © 2023 Leni Kauffman, www.lenikauffman.com

Illustrations © Shutterstock

Slovak Edition © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

VYDAVATELSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-099-7

ISBN 978-80-8247-100-0 PDF

ISBN 978-80-8247-101-7 EPUB

ISBN 978-80-8247-102-4 MOBI

VENOVANIE

Pre Erin, Kiley a Rebecca

*Ďakujem, že ste mi verili.
Táto kniha je pre vás.*

PLAYLIST

CRUEL SUMMER TAYLOR SWIFT	02:58
KISS ME MORE (FEAT. SZA) DOJA CAT	03:29
TALKING BODY TOVE LO	03:58
SHUT UP ARIANA GRANDE	02:38
IDGAF DUA LIPA	03:38
ENERGY TYLA JANE	03:20
MOTIVATION NORMANI	03:14
ONE KISS (WITH DUA LIPA) CALVIN HARRIS	03:35
DANCE FOR YOU BEYONCÉ	06:17
NEEDY ARIANA GRANDE	02:52
WHO'S JACQUEES	03:06
LOSE YOU TO LOVE ME SELENA GOMEZ	03:26
KISS ME SIXPENCE NONE THE RICHER	03:29
BOYFRIEND (WITH SOCIAL HOUSE) ARIANA GRANDE	03:06
RUMORS (FEAT. ZAYN) LOLA CLAUDIO	03:46
MORE THAN ENOUGH ALINA BARAZ	02:31
YOU SHOULD SEE ME IN A CROWN BILLIE EILISH	03:01
I'M FAKING LOLA CARPENTER	02:55
MAKE ME FEEL JANELLE MONÁE	03:14
CAN I KEHLANI	02:48

PEGGY FLEMMING

*„Korčuľovanie bolo nádobou, do ktorej som mohla
vložiť svoje srdce a dušu.“*

KAPITOLA JEDEN

Anastasia

„Znova, Anastasia!“

Ak ešte raz začujem slová *znova* a *Anastasia* spolu v jednej vete, môže to byť dôvod môjho pádu do priepasti.

Zobudila som sa s opicou zoslanou priamo z pekelných jám, preto som bola už od rána na pokraji zrútenia sa a posledná vec, ktorú teraz potrebujem, sú slová nespokojnosti trénerky Aubrey Bradyovej.

Sústredím sa na potlačenie podráždenosti tak ako vždy, keď si počas tréningu dá za cieľ tlačíť ma až na hranice mojich možností. Snažím sa racionálne si zdôrazniť, že práve to jej zanietenie z nej robí úspešnú trénerku. Hádzanie korčuľami po nej tak zostáva len v mojich predstavách.

„Flákaš to, Stas!“ kričí, keď letíme rovno okolo nej. „Dievčatá, čo sa flákajú, nedostávajú medaily!“

Čo som to povedala o hádzaní korčúľ?

„No tak, Anastasia. Aspoň raz sa trochu snaž.“ Aaron sa zasmee, vypláza na mňa jazyk, keď naňho vrhnem chladný pohľad.

Aaron Carlisle je najlepší mužský krasokorčuliar, akého môže Kalifornská univerzita v Maple Hills mať. Keď mi ponúkli miesto na UCMH a môj krasokorčuliarsky partner ho nedostal, bol Aaron našťastie v rovnakej pozícii a stali sme sa dvojicou. Už tretí rok korčuľujeme spolu a tretí rok nám nakopávajú zadky.

Pohrávam sa s teóriou, že Aubrey je sovietska špiónka. Nemám žiadne dôkazy a teóriu som viac nerozvinula, ale niekedy, keď na mňa kričí, aby som vystrela chrbát alebo zdvihla bradu, prisahám, že tam počujem ľahký ruský prízvuk.

Čo je zvláštne u ženy z Philipsburgu v Montane.

Súdržka Bradyová bola v čase svojej najväčšej slávy krasokorčuliarskou superhviezdou. Aj teraz sú jej pohyby ladné a kontrolované. Pohybuje sa s takou eleganciou, až sa človeku nechce veriť, že dokáže kričať tak hlasno.

Sivé vlasy má vždy stiahnuté do pevného drdolu, ktorý zvýrazňuje jej vysoké líčne kosti a vždy je oblečená vo svojom charakteristickom čiernom kabáte z umelej kožušiny, o ktorom Aaron vtipkuje, že v ňom skrýva všetky svoje tajomstvá.

Povráva sa, že sa spolu so svojím partnerom Wyattom mala zúčastniť olympiády, avšak Wyatt a Aubrey trénovali zdvíhačky tak často, že ona nakoniec namiesto zlatej medaily držala v rukách dieťa.

Pred dvadsiatimi piatimi rokmi začala trénovať a odvtedy má zlú náladu.

Clair de Lune doznieva, s Aaronom končíme našu zostavu nosom k nosu, hrudníky sa nám dvíhajú v snahe polapiť dych. Keď konečne počujeme potlesk, pustíme sa a korčuľujeme smerom k mojej ďalšej bolesti hlavy.

Ešte som sa ani neprestala hýbať, keď sa na mňa upreli jej zelené oči a zúžili sa.

„Kedy skočíš toho svojho Lutza? Ak sa ho nechystáš urobiť, musí ísť preč z vášho dlhého programu.“

Okrem Bradyovej je v súčasnosti mojou smrťou úspešné zvládnutie štvoritého Lutza bez pristátia na zadku. Trénujem ho už poriadne dlho, ale nezvládam ho. Aaron ho skočí bezchybne, preto som presvedčila choreografa, aby ho zaradil do našej zostavy.

Pýcha je hlúpa vec a pri krasokorčuľovaní aj neuveriteľná hlúposť, pretože keď sa vám ho nepodari skočiť, odrazíte sa tvárou od tvrdého ľadu. Vždy, keď sa navrhne, aby sme ho vyhodili, vyberiem si radšej pád na tvár namiesto otravného, falošne sklamaného výrazu, ktorý sa objaví na Aaronovej tvári.

„Už to bude, trénerka,“ poviem s čo najväčším falošným nadšením. „Už sa k tomu blížim, ešte to nie je dokonalé, ale budem ďalej trénovať.“

Je to drobná lož, neškodná. *Blížim* sa k tomu. Nespomenula som však, že sa k tomu približujem len mimo ľadu, príviazaná k výstroju, ktorý mi pomáha zvládnuť ho.

„Už sa k tomu blíži,“ klame Aaron a prehodí mi ruku okolo pliec. „Ešte chvíľu, AB.“

Je pekné, že Aaron je na mojej strane a ukazuje Aubrey z KGB jednotný front. Keď sme sami, tvrdí však, že jediný spôsob, ako to zvládnuť, je začať dopovať a zostrojiť stroj času, aby som získala späť svoje telo pred puberty.

Zamrmle niečo nezrozumiteľné a mávne nad nami rukou.

„Uvidíme sa tu zajtra a bolo by skvelé, keby ste obaja neprišli s opicou. Som si celkom istá, že jedenie po reštauráciách pred tréningom ani jedného z vás nedostane do olympijského tímu. Rozumiete?“

Doriti.

„Áno, trénerka,“ povieme zhodne.

Keď konečne vyjdem zo ženskej šatne, Aaron na mňa čaká vo vstupnej hale a pozerá do telefónu.

„Doriti, hovoril som ti, že to bude vedieť.“ Zastonám a švihnem taškou smerom k nemu, len čo som dosť blízko na to, aby som ho ňou udrela do brucha. „Ani som si nič nedala!“

Zavrčí, vytrhne mi tašku z rúk a hodí si ju cez plece.

„Tá žena má nos ako pekelný pes.“

Tak ako väčšina vecí v živote, aj korčuľovanie je oveľa jednoduchšie, keď ste muž, pretože vás nikto dvakrát za deň nezdvíha a nehádza cez celú miestnosť.

V prvom ročníku som pribrala skoro ako všetci na výške. No, nebolo to desať kíl, ale Aaron aj tak vravel, že začínam byť na zdvíhanie príliš ťažká. Odvtedy som nepribrala ani gram.

Snažím sa dôsledne dodržiavať svoj stravovací plán a sem-tam idem na nejakú tú párty, aby som ostala pri zmysloch. Včerajšie dvadsiate prvé narodeniny mojej najlepšej kamarátky boli ideálnou príležitosťou trochu sa odviazať, aj keď to znamenalo čeliť Bradyovej s opicou.

Nasadneme do Aaronovho nového *G-Wagonu*, posledného darčeka od jeho neverného, ale bohatého otca a mierime domov. Aaron a ja sme sa na konci prvého ročníka rozhodli, že by bolo super bývať spolu aj s mojou najlepšou kamarátkou Lolou. Máme podobné rozvrhy a naše životy sa točia okolo korčuľovania, takže to dávalo zmysel.

Aaron zabočí na Maple Avenue a pozrie na mňa. Prehrabávam sa v kabelke a hľadám svoj najcennejší majetok.

„Čo podľa plánovača robíš dnes večer?“

Prevrátim očami a ignorujem jeho podpichovačný tón.

„Chystám sa sexovať.“

„Fuj,“ povie a špička nosa sa mu zvráští, keď urobí grimasu. „Dost' zlé je už to, že si plánuješ, kedy budeš spať a jesť, ale musíš si plánovať aj sex?“

O tom spánku a jedle neklame. Každú minútu môjho života mám starostlivo naplánovanú v mojom spoľahlivom plánovači, ktorý moji priatelia považujú za zábavný a zároveň absurdný. Nepovedala by som, že som nutne maniak na kontrolu, ale som žena, ktorá potrebuje mať kontrolu.

V tom je *rozhodne* rozdiel.

Pokrčím plecami a potlačím nutkanie podotknúť, že na rozdiel od neho je to aspoň niečo. „Ryan je zaneprázdnený chalan a ja som zaneprázdnená dievča. Chcem ho vidieť čo najviac, kým začne basketbalová sezóna.“

Ryan Rothwell, to je čistá stoosemdesiat centimetrov vysoká atletická dokonalosť. Rozohrávač a kapitán tímu UCMH to vo svojom športe myslí rovnako vážne ako ja, čo z neho robí perfektného partnera bez záväzkov. Ďalšou výhodou je, že Ry je hádam ten najmilší chlap, a preto sme sa vďaka našej vzájomne výhodnej dohode stali skvelými priateľmi.

„Nemôžem uveriť, že to s ním ešte ťaháš. Je asi dvakrát väčší ako ty, ako to, že ťa nerozpučí? Nie, počkaj. Nechcem to vedieť.“

„Ja viem, že je.“ Zachichocem sa a uštipnem ho do líca, kým ma nezačne odstrkovať. „O to tak trochu ide.“

Väčšina ľudí predpokladá, že sme s Aaronom viac ako partneri, ale medzi nami je skôr súrodenecký vzťah. Niežeby nevyzeral dobre, len sme o seba nikdy nemali romantický záujem.

Aaron je oveľa vyšší ako ja a so svojím vypracovaným svalnatým telom je štíhly ako tanečník. Čierne vlasy má ostrihané nakrátko a stavila by som sa, že používa maskaru, pretože jeho nebesky modré oči sú orámované tými najtmavšími, závišť vzbudzujúcimi riasami, ktoré výrazne kontrastujú s jeho bledou pokožkou.

„Oficiálne viem príliš veľa o tvojom sexuálnom živote, Anastasia.“

Aaron sa nevie rozhodnúť, či sa mu Ryan páči alebo nie. Niekedy je s ním v pohode a Ryan vidí toho Aarona, akého vidím ja. Toho, s ktorým je zábava. Ten zvyšný čas vie byť Aaron taký prudký a nepríjemný, až by ste predpokladali, že Ryan osobne zničil Aaronovi život alebo niečo podobné. Je to priam zahanbujúce. A nepredvídateľné. Avšak Ryan nad tým len mávne rukou a hovorí mi, aby som si s tým nerobila starosti.

„Sľubujem, že o tom nebudem hovoriť po zvyšok cesty domov, ak mi sľúbiš, že ma neskôr odvezieš k Ryanovi.“

Chvíľu rozmýšľa.

„Dobre, dohodnuté.“

•

Lola zdvihne zrak od šalátu, do ktorého agresívne pichá vidličkou a odfrkne si.

„Ja sa len pýtam, čieho vtáka fajčí Olivia Abbottová, aby dostala hlavnú úlohu už tretí rok po sebe?“

Nemôžem si pomôcť, ale pri jej slovách sa zarazím, ale viem, že to nemyslí vážne. Dnes ráno sa necítila dobre po tom hojnom množstve alkoholu, ktoré sme včera večer vypili pri príležitosti jej narodenín, preto nebol práve najvhodnejší deň na to, aby sa dozvedela, že nedostala úlohu, ktorú chcela.

Posledné dva roky som videla každé predstavenie a Lo vie rovnako dobre ako ja, že Olivia je mimoriadne talentovaná herečka.

„Nemôže byť jednoducho talentovaná? A nefajčiť niečieho vtáka?“

„Anastasia, dovoľíš mi, prosím, byť päť minút malicherná a predstierať, že neviem, že je lepšia ako ja?“

Aaron sa hodí na stoličku vedľa mňa a natiahne sa, aby mi z taniera zobral kúsok mrkvy. „Prečo sme malicherní?“

„Olivia Abbottová,“ odpovieme s Lolou jednohlasne a v jej tóne je cítiť znechutenie.

„Je sexi. Možno je to to najsexi dievča na škole,“ povie nonšalantne a očividne nevenuje pozornosť tomu, ako Lole spadla sánka. „Je neza-daná?“

„Ako to mám, dočerta, vedieť? Ona sa s nikým nerozpráva. Pripláva, dostane úlohu, ktorú chcem a ďalej si žije ako anomália.“

Lola študuje divadelné umenie a zrejme je tam silno presadzovaný význam osobnosti, pretože každý, koho som z kurzu stretla, je taký ako ona. Zvyčajne je to vyčerpávajúci boj o pozornosť, dokonca aj pre divá-ka, ale Olivia si všetko necháva pre seba a z nejakého dôvodu sa zdá, že to ľuďom vadí.

„Je mi to ľúto, Lols. Ešte vždy tu je nabudúce,“ ponúknem. Obe vieme, že to nič neznamená, ale ona mi aj tak pošle vzdušný bozk. „Ak ťa to poteší, ja stále neviem svoj Lutz. Aubrey to čoskoro zistí a vyženie ma na Sibír.“

„Och, nie. Oficiálne si zlyhala. Ako len môžeš vôbec vstúpiť na ľad?“ Uškrnie sa a jej oči žiaria, keď sa na ňu zamračím. „Spravíš ho, zlato. Tvr-do na sebe pracuješ.“ Jej oči sa presunú na Aarona, ktorý ťuká do telefónu. Náš rozhovor ho vôbec nezaujíma. „Hej, ľadová princezná! Pomôžeš mi?“

„Hm? Prepáč, áno, aj ty si sexi, Lo.“

Prekvapuje ma, že nevidím unikať Lole paru z uší, keď naňho kričí, že ju nepočúva.

Pomaly odchádzam do svojej izby, aby som na seba neupozornila a nedostala sa do krížovej paľby, keď sa hádajú moji spolubývatelia. Žiť s Aaronom a Lolou je ako žiť so súrodencami, ktorí vždy chceli byť je-dináčikmi.

Aaron je naozaj, rovnako ako ja, jedináčik. Zázračné dieťa svojich dvoch starnúcich rodičov zo Stredozápadu, ktorí sa zúfalo snažia udržať svoje manželstvo pokope. Žiť s inými ľuďmi po tom, čo bol osemnásť rokov pýchou a radosťou svojich rodičov, bolo veľkou zmenou nielen pre neho, ale aj pre nás, ktoré s ním a jeho výkyvmi nálad musíme žiť.

Teraz je mimo Chicago a vzťahy medzi jeho rodičmi nie sú dobré. Vždy vieme, kedy sú mimoriadne zlé, pretože Aaron dostane neuveriteľne drahý a zbytočný darček.

Ako *G-Wagon*.

Na rozdiel od nás dvoch je Lola z veľkej rodiny. Je najmladšia a jediné dievča v ich dome, čo jej zaručilo miesto číslo jeden, a tak nemá problém Aarona spacificovať.

Ešte stále sa schovávam vo svojej izbe, keď mi zavibruje telefón a na displeji zablíkajú Ryanovo meno.

RYAN: *Chlapci chcú dnes večer usporiadať párty. Namiesto toho u teba?*

RYAN: *Mali ísť na nejaké zhromaždenie, ale teraz zostávajú doma.*

RYAN: *Chcem byť s tebou sám.*

STASSIE: *Jasné, som teraz so spolubývajúcimi.*

STASSIE: *Budeme musieť byť ticho.*

RYAN: *Ha*

RYAN: *Pravdepodobne by si si to mala prikázať pred zrkadlom.*

RYAN: *Už máš voľno?*

STASSIE: *Áno, príd'*

RYAN: *Som na ceste. Donesiem niečo na jedenie.*

„Už ste opäť priatelia?“ zavolám opatrne, keď sa vydám zo svojej izby do obývačky. Oboja sú sústredení na reprízu seriálu *Myšlienky zločinca*, ale zamrmlú slabé *áno*, čo je znamenie, že je bezpečné sa priblížiť.

Nakloním sa nad pohovku a z misky medzi nimi si vezmem za hrst popcornu, pričom si v duchu poznamenám, aby som si ho po návrate do svojej izby pridala do zoznamu toho, čo som zjedla.

„Basketbalový tím organizuje párty. Rozmýšľala som...“

„Či pôjdeme s tebou?“ Aaron ma preruší nezvyčajne plný nádeje.

„Nie.“

Lola sa otočí tvárou ku mne, červené kučery jej poskakujú okolo pliec a na tvári jej vidieť radosť.

„Či nám prekáža, že sem chce Ryan prísť?“

„Áno. Ako si...“

„Naval prachy, Carlisle.“ Zasmeje sa a natiahne ruku. On jej do dlane vtlačí niekoľko dvadsiatok a niečo si mrmle popod nos, kým ich ona počíta. „Počuli sme o tom večierku a nemyslela som si, že by si sa chcela dať zlákať opitými prvákmi, ktorí sa bozkávajú na druhej strane dverí. Pôjdeme tam pešo.“

Náš domov je jedným z tých lepších darčkov Aaronovho otca hovoriacich *prepáč mi*. Bolo to buď po jeho afére so sekretárkou, alebo pred tým, ako sa rozhodol mať sex s interiérovou dizajnérkou. Maple Tower je krásny obytný komplex na okraji kampusu a náš byt má skvelý výhľad a tony prirodzeného svetla.

Budova nie je vyhradená pre študentov, preto tu je pokojné bývanie, ale na druhej strane je dostatočne blízko všetkého študentského diania, preto je ľahké dopotáčať sa domov z večierkov.

Aaron a ja by sme nemali chodiť na večierky, ale čo Aubrey nevie, to jej neublíži.

•

Sledovala som Lolu, ako skúša už asi desiate šaty, keď mi Ryan napísal, že je konečne na ceste hore. Dávalo mi to zámienku nechať ju so svojimi desiatimi takmer rovnakými čiernymi šatami osamote.

Motýliky, ktoré mám vo vnútri, keď niekto zaklope na dvere a ja viem, že na druhej strane je Ryan, boli pre mňa spočiatku zvláštne, teraz je to milé.

Otvorím dvere, aby som ho pustila dnu a on ich prakticky celé zaplní. Jeho rozstrapatené blond vlasy sú ešte vlhké a silno vonia pomarančom a niečím, čo neviem presne pomenovať. Upokojuje ma to. Skloní hlavu a jeho pery sa mi zľahka pritlačia na líce.

„Ahoj, kráska.“

Podá mi vrečko s jedlom, na ktorom vždy trvá, že ho donesie, pretože ja zjavne nejem dosť a nikdy nemám nič dobré na jedenie, keď je tu on.

Ryan jedáva viac ako ktokoľvek, koho poznám a jeho verzia dobrého jedla je plná cukru.

Z nejakého dôvodu nás Aaron a Lo pozorujú z obývačky, akoby ho nikdy predtým nevideli. Ryan sa rozosmeje, keď ich zbadá. Našťastie si už na ich vyvádzenie zvykol a počas cesty smerom k mojej izbe sa im ticho pozdraví *Ahoj*.

„Hej, Rothwell?“ zakričí Lola, keď už sme pri mojich dverách.

Pustí mi ruku a otočí sa tvárou k nej.

„Áno?“

Nakláňa sa cez operadlo gauča a pri prešibanom výraze na jej tvári viem, že nechcem počuť to, čo chce povedať.

„Keďže moja izba susedí so Stassie a ja budem celú noc počúvať tvoje stonanie a plieskanie guľami,“ pozriem na ňu s takými doširoka otvorenými očami, ako len viem, „môžem dostať kód do tvojej izby, aby som sa nemusela biť o spoločnú kúpeľňu na párty u teba?“

Ubytovanie na kampuse má elektronicky kódované zámky na dverách spálni. Ryanova izba má súkromnú kúpeľňu, takže jej požiadavka je dobrý nápad, pretože rad na toalety je tým absurdnejší, čím sú ľudia opitejší.

Na svojom spôsobe žiadosti však bude musieť poriadne popracovať.

„Jasné, napíšem ti to. Žiadne špehovanie, Mitchellová. Dozviem sa o tom.“

Ukáže znak mieru.

„Čestné skautské. Užite si všetok ten sex.“

„Ježiši, Lo.“ Zastonám dostatočne hlasno, aby ma počula, keď ťahám Ryana do svojej izby. „Mrzí ma to.“

„Mám ju rád. Je zábavná.“ Zasmeje sa, vezme moju tvár do dlaní a pobozká ma.

Najprv jemne, potom naliehavejšie, jeho jazyk naráža do môjho. Jeho ruky zľahka putujú po mojom tele, až kým sa nedostanú k mojim stehnám a jedným rýchlym pohybom ma nezdvihnú. Nohy automaticky oviniem okolo jeho pása. Moje telo ho pozná po všetkých tých razoch.

Pred mojou izbou sa ozýva buchot, o ktorom si *myslím*, že sú to odchádzajúci spolubývajúci, ale každý horúci bozk, ktorý mi Ryan vtlačí

na krk, odvádza moju pozornosť. Mala by som sa pozrieť, či skutočne odchádzajú, ale keď ma Ryan spustí na posteľ a vylezie na mňa, zatlačím tú myšlienku na dno svojej mysle.

„Aký si mala deň?“ zamrmle mi pod uchom.

Robí to vždy. Dokonale ma pobozká, položí svoje telo medzi moje nohy, vyvinie dostatočný tlak, aby som sa začala krútiť, pomotá mi myšlienky v hlave a potom sa ma spýta niečo bežné, napríklad *aký som mala deň*.

Len čo sa pokúsim sformulovať odpoveď, jeho prsty sa dostanú pod moje tričko a on mi nosom prejde po čelusti. Každý centimeter mojej pokožky vibruje, a to ešte nič neurobil. „Bolo to, ehm, hm, fajn, ja, mhmm, korčuľovala som...“

Jeho telo sa trasie smiechom.

„Ty si mhmm korčuľovala? To znie zaujímavo. Prečo mi nepovieš viac, Allenová?“

Nenávidím ho. Naozaj, naozaj ho nenávidím.

Nesúvisle mrmlem niečo o ľade a Rusoch, kým nás vyzlieka, až sme obaja v spodnej bielizni. Ryanovo telo by rozplakalo aj gréckeho boha. Opálená pokožka z leta v Miami a hrudník s väčším množstvom brušných svalov, ako dokážem spočítať.

Zabudnite na gréckeho boha, chce sa mi plakať.

Chytí moje nohavičky po bokoch, počká, kým prikývnem a potom mi ich pomaly stiahne z nôh, hodí ich za seba a rozťahne mi nohy doširoka.

„Stas.“

„Áno?“

Zvraští obočie.

„Naozaj Lola počuje moje gule?“

KAPITOLA DVA

Nathan

V blízkosti môjho vtáka je ruka, ktorá nie je moja.

Tvrdo spí, chrápe, ruku má ovinutú okolo môjho pása a zastrčenú v páse mojich boxeriek. Opatrne ju odsuniem a zbadám dlhé umelé nechty, prstene od *Cartiera* a rolexky pripnuté na jej štíhлом zápästí.

Kto to, doriti, je?

Dokonca aj po noci strávenej bohviečím ešte stále draho vonia a z miesta za mnou mi cez plece prepadávajú pramene dlhých zlatistých vlasov.

Nemal som ísť na včerajšiu párty, ale Benji Harding a ostatní basketbalisti sú presvedčiví hajzlíci. Aj keď milujem usporadúvanie večierkov, nie je nič lepšie ako ísť niekam inam a vrátiť sa domov do tichého domu, ktorý nie je plný bordelu po iných ľuďoch.

Pokiaľ nehovoríme o takomto bordeli. O takom, pri ktorom je vo vašej posteli žena a vy si nemôžete spomenúť, kto to je.

Zdravá časť mozgu mi hovorí, aby som sa prevrátil a pozrel sa na ňu, ale iná časť, ktorá si pamätá všetky hlúpe situácie, do ktorých sme sa dostali, mi stále pripomína, že opitý Nate je chuj.

Táto časť môjho mozgu má skutočné obavy, že to bude niečia sestra, alebo ešte horšie, niečia mama.

„Môžeš sa prestať hýbať?“ ozve sa tajomný hosť. „Čo je to so zasranými športovcami a skorým ránom?“

Ten hlas. Je to presne ten, ktorý by som si prial nepoznať.

Och, kurva.

Pomaly sa prevrátim a moja najhoršia obava sa potvrdí. Mal som večera večer sex s Kitty Vincentovou.

Mal som.

Snaží sa spať, vyzerá pokojne. Črty jej tváre sú jemné a krehké, pery má ružové a zovreté. Z tohto pohľadu by ste nepovedali, že je absolútne zúrivá mrch...

„Prečo na mňa civíš, Nate?“ Otvorí oči a jediným pohľadom ma rozloží ako zasraná dračica, ktorou je.

Kitty Vincentová je obrazom všetkého, čo je na bohatých dievčatách s otcovou kreditnou kartou zlé. Je to akýsi poddruh žien na UCMH, na ktorý som náhodou expert. Odbornosť som získal pri sexe prakticky so všetkými z nich.

Okrem tejto.

Nikdy som to nemal urobiť s *touto*.

Vizuálne na nej nie je nič zlé. Úprimne povedané, je absolútna bomba. Avšak je to tiež absolútne príšerná ľudská bytosť.

„Si v poriadku?“ spýtal som sa opatrne. „Potrebuješ niečo?“

„Potrebujem, aby si na mňa prestal zízať, akoby si ešte nikdy nevidel nahú ženu vo svojej posteli,“ odsekne a pritlačí sa telom k čelu posteľe. „Obaja vieme, že si to robil a naháňaš mi strach.“

„Som v šoku, Kit. Nepamätám si, ako sa toto stalo...“

Pamätám si, že som bol na večierku a snažil som sa presvedčiť Summer Castillo-Westovú, aby mi dala svoje číslo. Tragicky ma odmietla už štvrtý september za sebou. Tiež si pamätám, že som hral pivný ping-pong s Dannym Adelekom a prehral som, na čo by som si radšej nespomenul, ale stále si nepamätám, ako sa stalo *toto*.

„Och, doriti. Počkaj, nechodíš s Dannym?“

Prevráti svoje modré oči a siahne po kabelke, ktorá leží na stolíku vedľa mojej postele. Zahreší, keď zistí, že má vybitú batériu v telefóne. Odhrnie si vlasy z tváre, konečne sa na mňa pozrie. Úprimne, ešte som nezažil, že by sa žena na moju existenciu pozerala takto podráždene.

„Rozišli sme sa.“

„Dobre, dobre. Je to nanič, mrzí ma to. Čo sa stalo?“

Snažím sa byť zdvorilý, niekto by povedal, že dokonca láskavý hosťiteľ, ale ona na mňa zdvihne jedno zo svojich dokonale tvarovaných obočí a zamračí sa.

„Prečo ťa to, kurva, zaujíma?“

Nervózne si pošúcham sánku dlaňou a snažím sa vymyslieť dôvod, ktorý by som jej mohol dať. Má pravdu. Je mi to jedno, neznám podvodníkov a spanikáril som, ale keďže sa rozišli, nemám sa čoho obávať.

„Len sa snažím byť milý.“

Usmieva sa na mňa tým najfalošnejším úsmevom, aký som kedy videl, prehodí nohy cez posteľ a s holým zadkom vykročí smerom k mojej kúpeľni. Je ťažké sústrediť sa na to, ako dobre vyzerá, pretože sa na mňa obzrie cez plece a zamračí sa.

„Ak chceš byť milý, zavolaj mi Uber.“

Vďakabohu.

„Jasné.“

„Iba vyššiu triedu, Nate. Už aj tak je dosť zlé, že mavidia odtiaľto odchádzať. Nenechaj ma ďalej trpieť tým, že to bude lacný odchod.“

Keď sa zabuchnú dvere kúpeľne a spustí sprcha, je bezpečné vykričať do vankúša všetky nadávky, ktoré poznám.

•

Stojím pri vchodových dverách a sledujem Kitty, ako nastupuje do svojho Uberu vyššej triedy, očividne kvôli všetkej tej potenciálnej hanbe.

Prehrabnem si rukou vlasy a nedokážem rozlúštiť, ako som sa tu ocitol, keď som sa zaprisahal, že tento rok bude iný.

Pamätám si, ako som Robbiemu, svojmu najlepšiemu priateľovi, počas cesty z Colorada do Kalifornie povedal, že posledný ročník bude iný. Počas našej dvojdňovej cesty plnej kávy som to musel povedať aspoň dvadsaťkrát.